

[Lilli Gyldenkilde]

holderbriller på. Hvad der er værre, er, at regeringen er bedre til at regne den ud, end den er til at regne, og nu håber jeg, at det vil lykkes mig at få arbejdsministeren til at høre efter.

Der er nemlig tydeligvis problemer, der bør kulegraves, med finansieringen af uddannelsesstilbudsforløbene. Der er en del, der tyder på, at nogle UTB-forløb er uddannelsespladser, der i forvejen var sat i gang som almindelige kurser, men som nu pludselig kun har adgang for folk, der skal have et UTB-forløb. Det betyder faktisk, at der er sat midler af hertil og efterfølgende indgået forlig med Socialdemokratiet og LO, som har finansieret deres forlig, men uddannelsespladserne var på budgettet i forvejen og var betalt. Det er det, vi på godt jysk kalder snyderi, for det betyder nemlig, at der ikke er kommet flere uddannelsespladser, men at de samme uddannelsespladser er finansieret to gange, og tro endelig ikke, at der ikke vil blive rodet videre i det, det vil der, for der er noget rent galt i det, der er lavet.

SF tvivler på, at der kan laves en aktiv arbejdsmarkedspolitik af den siddende regering. De forløbne års politik har ikke tydet på det, selv om der har været enkelte tiltag, som selv SF har støttet. SF mener faktisk ikke, regeringen er værd at holde fast i, men det kommer vel ikke bag på nogen.

Jeg skal heller ikke undlade at sige, at folk i den offentlige sektor efterhånden er så utrygge, at de nærmest føler sig udsat for psykisk terror. Her taler jeg om det, der foregår i kommunerne efter regeringens umulige rammer, og her hjælper det altså ikke at pege på Kommunernes Landsforenings rolle som forligsmager. Det er og bliver regeringens ansvar, at ældre ikke mere kan få den omsorg i kommunerne, der er nødvendig. Det er denne regerings ansvar, at der fyres folk fra specialomsorg og sundhedssektor på grund af hovedløse besparelseskra v til amterne.

Jeg talte forleden med en bekendt, der godt vidste, hvor ansvaret skulle placeres for at have været på venteliste i 19 måneder til en åreforkalkningsoperation i benet. Tænk at skulle gå forpint i 19 måneder i Danmark, fordi der ikke er plads på hospitalerne. Dertil er vi kommet.

Hvad er det så i regeringens pakke, som tilbydes de mennesker, jeg her taler om? Det er en skattelettelse, der svarer til fire pakker cigaretter om måneden, og så bliver det tilskud, de ple-

jer at kunne få ved at rulle cigaretter selv endda mindre, for dér lægger man også afgift på. Det er lige til at holde op med at ryge af, det kan jeg godt se, og det kan man så også håbe folk vil, for det er usundt at ryge, men alligevel. Den lettelse, man får, svarer altså groft set til en hundrekroneseddel om måneden, mens de rige får mulighed for at kunne tage på mindst fire udenlandsrejser om året med gode lommepenge. Det er, hvad regeringen har til de grupper, jeg taler om, som har det hårdt, og som der ikke tales ret meget om herinde, og når man taler om dem, bliver der smilet stille og rystet lidt på hovedet, og folk kan finde på ude i sidegangene at sige: »Det er engagerede taler, du holder. Det er vel nok dejligt, Lilli.« Men de hører overhovedet ikke efter, og så kan det i øvrigt være lige meget med bagefter at sige, at det var en god tale, skal jeg hilse at sige.

Jeg synes, det er sørgeligt, at den diskussion, vi indtil nu har haft i dag, har handlet om, at vi skal have en smule skattelettelser, der for den fattige del af befolkningen ikke betyder ret meget, til gengæld for, at de skal belægges med både det ene og det andet. Jeg skal ikke undlade at sige, at er man så uheldig at være enlig, ikke have nogen børn og have en meget lav løn eller få arbejdsløshedsunderstøttelse, sådan at man får boligsikring, fordi man er nødt til at bo i socialt boligbyggeri, vil der altså inden for en 4-års-periode blive tale om, at man skal betale 4.300 kr. mere i husleje. Det er de lettelser, man giver til de dårligst stillede af befolkningen. Velbekomme!

Poulsgaard (FP):

Det er synd, der ikke har været ret mange i salen under de to sidste indlæg, for hvor var de rammende begge to. Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at 35-timers-uge heller ikke vil give flere arbejdspladser. Det sagde vi andre, dengang man partout ville have flere arbejdspladser. Det giver ikke flere arbejdspladser; det giver noget overtid. Nu vil fru Lilli Gyldenkilde så partout forbyde overtid; det er socialistisk politik: forbud, forbud og forbud. Når verden ikke passer til vores forestilling, skal vi lave det hele om. Det er socialisme. Jeg kan konstatere, at fru Lilli Gyldenkilde intet har hørt, intet lært og intet set.

Jeg vil tilråde fru Lilli Gyldenkilde at tage en tur igennem Østeuropa, som jeg ved en af hen-